

3 MAJA –ŚWIĘTO NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY KRÓLOWEJ POLSKI

3 maja Kościół katolicki w Polsce obchodzi uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski. Nawiązuje ona do ważnych wydarzeń z historii Polski: obrony Jasnej Góry przed Szwedami w 1655 r., ślubów króla Jana Kazimierza - powierzenia królestwa opiece Matki Bożej, a także do uchwalenia Konstytucji 3 Maja.

Święto zostało ustanowione na prośbę biskupów polskich po odzyskaniu niepodległości po I wojnie światowej. Oficjalnie święto obchodzone jest od 1923 r. W 1920 r. zatwierdził je dla Kościoła w Polsce papież Benedykt XV. Po reformie liturgicznej w 1969 r. święto zostało podniesione do rangi uroczystości.

Święto wyraża wiarę Narodu w szczególną opiekę Bożą, jakiej Polacy doświadczali i doświadczają za pośrednictwem Maryi. Jej kult jako Królowej Polski jest bardzo stary. Przykładem może być „Bogurodzica”, najstarsza polska pieśń religijna, która przez wieki pełniła rolę narodowego hymnu.

W czasie najazdu szwedzkiego, 1 kwietnia 1656 r. w katedrze lwowskiej, przed cudownym wizerunkiem Matki Bożej Łaskawej król Jan Kazimierz złożył uroczyste Śluby, w których m.in. zobowiązywał się szerzyć cześć Maryi, wystarać się u papieża o pozwolenie na obchodzenie Jej święta jako Królowej Korony Polskiej, a także zająć się losem chłopów. Temu uroczystemu wydarzeniu towarzyszyło odśpiewanie litanii do Najświętszej Panny. Nuncjusz apostolski dodał do tej modlitwy wezwanie „Królowo Korony Polskiej, módl się za nami”, które zgromadzeni biskupi i senatorowie trzykrotnie powtórzyli. Szczególne związanie kultu Maryi, Królowej Korony Polskiej, z Jasną Górą nastąpiło 8 września 1717 r., kiedy to dokonano koronacji jasnogórskiego obrazu, co uznano za koronację Maryi na Królową Polski.

Wezwanie „Królowo Polski” zostało na stałe wpisane do litanii loretańskiej w 1908 r., kiedy zezwolił na to papież Pius X. W tym samym roku ustanowił on też święto Królowej Polski dla diecezji lwowskiej.

Po uzyskaniu niepodległości przez Polskę biskupi zwrócili się do Stolicy Apostolskiej z prośbą o rozszerzenie tego święta na cały kraj. Jako datę zaproponowano dzień 3 maja, na pamiątkę pierwszej polskiej Konstytucji, która realizowała część ślubowań króla Jana Kazimierza. Święto zatwierdzone zostało oficjalnie w 1920 r. przez papieża Benedykta XV. W 300. rocznicę królewskich ślubów, nową ich wersję opracował przebywający wówczas w miejscu internowania Prymas Polski kard. Stefan Wyszyński.

Jasnogórskie Śluby Narodu - po uwolnieniu Prymasa - złożył uroczystość na Jasnej Górze Episkopat Polski 26 sierpnia 1956 r. w uroczystość Matki Boskiej Częstochowskiej w obecności miliona wiernych. 10 lat później, 3 maja 1966 r. tam właśnie odbyły się centralne uroczystości milenijne chrztu Polski. Dokonano wówczas aktu zawierzenia Matce Bożej i powierzenia narodu polskiego Jej opiece na kolejne 1000 lat.

*Z dawna Polski Tyś Królową, Maryjo!
Ty za nami przemów słowo, Maryjo!
Ociemniałym podaj rękę,
niewytrwałym skracaj mękę,
Twe Królestwo weź w porękę, Maryjo!*

*Gdyś pod krzyżem Syna stała, Maryjo!
Tyleż, Matko, wycierpiała, Maryjo!
Przez Twego Syna konanie*

*Uproś sercom zmartwychwstanie,
W ojców wierze daj wytrwanie, Maryjo!*

*Z dawna Polski Tyś Królową, Maryjo!
Ty za nami przemów słowo, Maryjo!
Miej w opiece naród cały,
Który żyje dla Twej chwały,
Niech rozwija się wspaniały, Maryjo!*

*Z dawna Polski Tyś Królową, Maryjo!
Ty za nami przemów słowo, Maryjo!
Miej w opiece naród cały,
Który żyje dla Twej chwały,
Niech rozwija się wspaniały, Maryjo!*

Z dawna Polski Tyś Królową – to bardzo popularna pieśń maryjna wykonywana m.in. na skupieniach religijnych i ważnych uroczystościach kościelnych. Powstała w 2. połowie XIX wieku i przeszła potem liczne przeobrażenia. Kanwą był wiersz Kornela Ujejskiego Grzeszni, senni, zapomniani z 1860. Autor muzyki pozostaje do dziś nieznany, choć niektórzy przypisują ją lwowskiemu kompozytorowi Mieczysławowi Sołtysowi. Początkowo nosiła tytuł Grzeszni, senni, zapomniani, Ojczy nasz!. W XIX wieku popularna była m.in. wśród młodzieży, potem spopularyzowano ją w Legionach Piłsudskiego. Uległa wtedy kolejnym przemianom słownym, ale melodia zawsze pozostawała niezmienna. Oryginalne brzmienie:

*Grzeszni, senni, zapomniani, Ojczy nasz.
Budźmy się już w otchłani, Ojczy nasz.
Daj nam jutrznię jasnowosą,
Z plam i ze snu obmyj rosą,
Prowadź w pole choćby boso,
Ojczy nasz!*

*Upadaliśmy pod krzyżem, Chrystusie!
Ale Tobie się uniżym, Chrystusie!
Twoje Imię nam buławą,
Zmień na jasną drogę krwawą,
Daj zmartwychwstać nam ze sławą,
Chrystusie!*

*Dawna nasza Ty Królowo, o Mario!
Ach, za nami przemów słowo, o Mario!
Ochromiałym podaj rękę,
Niewytrwałym skracaj mękę,
Twe Królestwo weź w porękę,
O Mario!*

*Ty zwycięski na katusze — spłyń Duchu!
Czekają Cię nasze dusze w postuchu!
Rozpal miłość w naszym łonie,
Mieczną palmę podaj w dłonie,
Na przygaste nasze skronie
Spłyń Duchu!*

(K. Ujejski)

WYKORZYSTANO: WWW.PIJARZY.PL